

Когато царят се върнал в своето царство, момъкът станал пак момче и се прибрал в къщи.

О, като го видели баща му, майка му, сестрите му хукнали да го прегръщат, опитвали да го целуват, но той казвал:

– Не, не искам да ме целувате!

Бил много уморен и отчаян, затова щом се навечерял отишъл да легне и веднага заспал. През това време влязла неговата сестричка и го целунала по бузата. Сутринта той станал и забравил всичко.

Минали една година, две години, а той не си спомнял за своята съпруга-избраница. И на третата година бащата и майката казали:

– Синко, тебе вече няма ли да те женим?

– Ами май ми е време! – съгласил се момъкът -Но все не мога да харесам момиче. Изберете ми вие!

Сгодили го за едно съседско момиче. Направили приготовления за голяма сватба.

Денят на сватбата точно съвпадал с деня, в който магията се разрушавала. Царската дъщеря отново станала човек и тръгнала да търси своя съпруг. Разбрала, че той ще се жени. Отишла тя, видяла го, но той не я познал, въпреки, че му направила впечатление и дълго се вглеждал в нея. Тогава тя бръкнала в джоба си, извадила два гълъба.

Наблизо имало една голяма пещ, в която се печели агнетата. Но преди да пхнат агнетата, принцесата пуснала двата гълъба. Те влезли в пещта, после излезли и застанали от двете страни на момка, който вече се женел.

Тогава едната гургулица се обърнала към гълъба, като го попитала с човешки глас:

– Помниш ли, либе, помниш ли, когато аз бях черква, а ти беше поп?

Гълъбът отговорил:

– Не помня, либе, не помня!

– Помниш ли, либе, помниш ли, когато аз бях роза, а ти беше змия?

– Не помня, либе, не помня!

– Помниш ли, либе, помниш ли, когато аз се превърнах на река, а теб превърнах на мост.?

– Помня, либе, помня! – отговорил гълъбът.

И в миг момъкът си припомнил всичко, което се било случило. Тогава той хванал за ръката своята съпруга и казал:

– Това е моята избраница! Това е моята жена!

И вместо да се ожени за другата, той отпразнувал отново сватбата със своята съпругата си и заживели в мир и любов.